

Dr. Bitskey Botond Úr

részére

Főtitkár

Alkotmánybíróság

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1032-2/2022
Érkezett:	2022 JÚN 02.
Példány:	1 <small>Készlet.</small>
Melléklet:	0 db

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

indítványozó

– korábban csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm, **dr. Csáki-Szántó János ügyvéd**

az előterjesztett alkotmányjogi panasz nyomán **IV.1032/2022.** számon folyamatban lévő eljárásban – figyelemmel a Tisztelt Alkotmánybíróság /1. számon hozott hiánypótlási felhívására – az alábbi

nyilatkozatot

terjesztem elő:

Alulírott

indítványozó

– korábban csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm, **dr. Csáki-Szántó János ügyvéd**

az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény („Abtv.”) 27. § (1) bekezdése a) és b) pontjai alapján az alábbi

ALKOTMÁNYJOGI PANASZT

terjesztjük elő:

I.

KÉRELEM

1.1. Kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Fővárosi Törvényszék 29.K.706.625/2021/14. számon hozott ítélete alaptörvény-ellenességét – mivel az az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésébe és a XXVIII. cikk (1) bekezdésébe ütközik –, és azt az Abtv. 41. § (1) bekezdése alapján semmisítse meg.

II.

INDOKOLÁS

2.1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei:

- a) **A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése** körében előadjuk, hogy az indítványozót az Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Budapesti és Pest Megyei Regionális Igazgatósága 106-1-41232/10/2021-Ké szám alatt hozott határozatával 2021. október 19. napján Magyarország területéről a Szíriai Arab Köztársaság területére kiutasította – melyet kitoloncolással rendelt végrehajtani, miután megállapította, hogy a visszaküldés tilalma nem áll fenn –, továbbá vele szemben 3 év beutazási és tartózkodási tilalmat is elrendelt. Az indítványozó a hatóság döntését bíróság előtt megtámadta, kérve a döntés megsemmisítését és az idegenrendészeti hatóság új eljárás lefolytatására történő kötelezését a jogsértő következményének elhárítása érdekében, tekintettel arra, hogy a hatósági eljárásban az indítványozó anyanyelvhasználata, és egyébként a tisztességes eljáráshoz való joga ténylegesen nem érvényesült, és a körülmények folytán, – különösen tolmács hiányában, valamint a cukorbeteg indítványozó indokolatlanul hosszú, előző naptól másnap reggelig terjedő fogvatartása, valamint a rosszul lévő indítványozó másnap reggeli, több órás meghallgatása miatt – nem érvényesülhetett. Az eljáró bíróság az idegenrendészeti hatóság ilyen eljárását nem találta jogsértőnek, és az indítványozó keresetét, mint alaptalant elutasította, – többek között – arra hivatkozással, hogy a jegyzőkönyv azt rögzíti, miszerint magyarul, szóval ismertették az indítványozóval ami a jegyzőkönyvbe került, és az indítványozó aláírásával igazolta, hogy a vele közölt információkat megértette.
- b) **A jogorvoslati lehetőségek kimerítése:** az indítványozó számára az egyfokú bírói jogorvoslati lehetőséget a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény („Harmtv.”) 46. § (2) bekezdése biztosította, mellyel az indítványozó a fent írtak szerint élt. A további jogorvoslati lehetőséget a Harmtv. 45. § (2b) bekezdése zárta ki.
- c) **Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje:** A Fővárosi Törvényszék előtt a tárgyalás 2022. január 24. napján került megtartásra. Az ítéletet ezt követően, az eljáró ügyvéd cégkapujára küldte meg a bíróság, amely 2022. március 02. napján került átvételre az indítványozó ügyvédje által. Jelen kérelmünket ezt követő törvényes határidőben terjesztjük elő.
- d) **Az indítványozó érintettségének bemutatása** [REDACTED] indítványozó a fenti, 29.K.706.625/2021. számon folyamatban volt perben félperesi pozícióban volt. A tisztességtelen hatósági és bírósági eljárásból eredő jogkövetkezmények passzív alanya maga az indítványozó.
- e) **Annak bemutatása, hogy a bíróság a döntésében vagy az eljárásában a támadott jogszabályi rendelkezéseket alkalmazta, és hogy ez a bírói döntést érdemben befolyásolta, vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés:** A Fővárosi Törvényszék által a Harmtv. 86/F. § (1) bekezdése – az anyanyelvhasználat biztosítására vonatkozó – rendelkezésének alkalmazását a döntése [20] bekezdése támasztja alá. Ezen szabályra a Törvényszék figyelemmel kellett volna legyen az idegenrendészeti hatóság eljárásának megítélése során, döntést csak ezzel összhangban hozhatott volna. Ezen eljárási garancia nyilvánvaló mellőzését helyeslő bírói döntés felveti a bírói eljárásnak és az ennek nyomán született döntésnek az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésébe és a XXVIII. cikk (1) bekezdésében írt szabály sérelmét.

III.

AZ ALKOTMÁNYJOGI PANASZ BENYÚJTÁSÁNAK ÉRDEMI INDOKOLÁSA

- a) **Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése:** A bírói döntés és az arra vezető eljárás az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésébe és a XXVIII. cikk (1) bekezdésébe ütközik. Az Alaptörvény ezen rendelkezései ugyanis egyértelműen rögzíti, hogy mindenkinek joga van ahhoz, hogy (...) „*ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. (...), valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el*”. Jelen ügyben a pártatlan és tisztességes eljárás – figyelemmel a Harmtv. 86/F. § (1) bekezdésére – magában foglalta volna többek között az anyanyelvhasználat reális lehetővé tételét is. A bíróságnak ezen jog érvényesülését vizsgálnia kellett. E körben azonban annak ellenére minősítette jogszerűnek a hatóság eljárását, hogy adat merült fel arra, hogy a cukorbeteg indítványozót már majdnem egy napja fogva tartották, és ezt követően, másnap reggel írták alá a kimerült indítványozóval azon dokumentumokat, amelyek valóban azt tartalmazták, hogy minden rendben volt az eljárással; csak hogy a beteg és kimerült indítványozó eleve nem értette, hogy ezen jogi nyelven fogalmazott dokumentumok mit tartalmaztak, nem tudta azokat elolvasni, mert nem értette azokat, és ezért a tudata nem foghatta át, hogy mit ír alá, nem volt ugyanis ott olyan személy, aki ezt az általa értett nyelven elmagyarázta volna neki. Tény ugyanis, hogy az indítványozó két évtizede Magyarországon él, azonban nem jogász, nem a jogi szakmai nyelvet használja nap mint nap. A hatóság eljárása viszont jogi szakmai közléseken alapult. Erre tekintettel irreleváns, hogy az aláírt jegyzőkönyv mit tartalmaz, így nincs jelentősége annak, hogy az magában foglalja-e az indítványozó jogszerűség elismerésére vonatkozó nyilatkozatát, hiszen a fenti nyelvértézési problémák okán a jegyzőkönyv nem az indítványozó saját akaratnyilatkozatait tükrözi: A hatóság eljárása és döntései a felmerült jogi szakkifejezések ismerete nélkül nem lehetett az indítványozó számára érthető tolmács nélkül. Ezért kizárt, hogy a vele közölt szakmai információkat megértette volna tolmács hiányában, az iratokat pedig azért írta alá, mert közölték vele, ha ezt megteszi, akkor haza mehet. Az indítványozó ennek hatására döntött az aláírás mellett, nem pedig azért, mert az iratok tartalmával egyetértett volna, vagy egyáltalában véve tudta volna, hogy mit ír alá. Az eljáró bíró, mindezek ismeretében, az anyanyelvhasználat joga sérelmének megvalósulását egyértelműen alátámasztó adatok mellett, azokat figyelmen kívül hagyva, a hatóságnak kedvezve minősítette a hatóság eljárását jogszerűnek, mely sérti az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében és a XXVIII. cikk (1) bekezdésében írt pártatlan és tisztességes eljárás követelményét.

A jogalkotói célkitűzés minősítése nem más az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében és a XXVIII. cikk (1) bekezdésében írt rendelkezések esetében, mint az, hogy a magyarországi hatósági és bírósági eljárásokban minden ember egyformán pártatlan és tisztességes eljárásban részesülhessen, ennél fogva törvényben garantált jogai ténylegesen érvényre juthassanak. Ezen jogok közé tartozik az anyanyelvhasználat joga is, amely érvényre juttatását sem a hatóság, sem a bíróság nem tette meg. Ez világosan kitűnik a kérdést negligáló bírói döntésből és az azt megelőző hatósági érvelésből.

A jogfosztás eszköze jelen esetben abban állt, hogy az indítványozónak egyáltalán nem biztosítottak tolmácsot a hatósági eljárás során, betegségét kihasználva fogadtaták el vele a hatósági döntést. Ezt az alapvető jogok sérelmét előidéző eljárást a bíróság pedig teljesen rendben lévőnek találta.

Az anyanyelvhasználat és más eljárási jogok gyakorlásának semmiféle korlátozása sem volt indokolt jelen ügyben: a hatóságnak minden lehetősége adott lett volna

ahhoz, hogy tolmácsot biztosítson az indítványozónak, és emberi számítás szerint rövid időn belül elvégezze az indítványozó meghallgatását. Ezt nem tette meg, ezen mulasztások reális indokát pedig nem adta. Az eljárási jogok ilyen szintű és körülmények között történő negligálása egy valós jogállamban nem lehet sem szükséges, sem pedig arányos. Ez utóbbi tesztfeltételek teljesülésére egyébként sem a hatóság, sem a bíróság nem hivatkozott. A sérelemokozás teljesen indokolatlan, önkényes volt.

IV.

EGYÉB NYILATKOZATOK ÉS MELLÉKLETEK

- a) **Nyilatkozat arról, hogy az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal érintett bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését:** Nem, ezt a veszélyhelyzet ideje alatt alkalmazandó egyes belügyi és közigazgatási tárgyú szabályokról, valamint a veszélyhelyzettel összefüggő egyes intézkedésekről 570/2020. (XII. 9.) Korm. rendelet 5. § (1) bekezdése zárta ki.
- b) **Ügyvédi vagy kamarai jogtanácsosi meghatalmazás eredeti példánya, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el:** Mellékletként csatoljuk az Alkotmánybírósági eljárásra is kiterjedő meghatalmazást.
- c) **Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról:** Az indítványozó hozzájárul személyes adatai közzétételéhez.
- d) **Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Mellékletek):**
 - 1) meghatalmazás;
 - 2) Fővárosi Törvényszék 29.K.706.625/2021/14. számon hozott ítélete
 - 3) tárgyalási jegyzőkönyv
 - 4) orvosi iratok (2 db)

Budapest, 2022. június 02.

Tisztelettel:

indítványozó

képviselőként:
Dr. Csáki-Szántó János
ügyvéd

